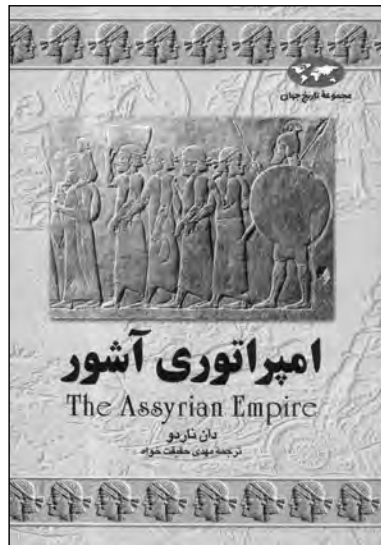

کتاب‌های تازه

امپراتوری آشور

- امپراتوری آشور
- تألیف: دان ناردو
- ترجمه: مهدی حقیقت خواه
- ناشر: ققنوس، تهران، چاپ اول، اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۲۸ ص، ۱۵۰۰۰ ریال، شابک ۹۶۴-۳۱۱-۳۴۰-X

(۱۷۵۰-۱۷۹۲ پ. م) رفتند. در قرن ۱۸ پ. م آشوریان تسلط و انحصار جاده تجاری را از دست دادند. تا میانه هزاره دوم پ. م اقتدار در شمال بین‌النهرین به دست میثانی‌ها افتاد و آشوریان تابع اینان شدند. در حدود ۱۳۶۰ پ. م پادشاه هیتی‌ها، *suppiluliumas*، برمیثانی‌ها چیره شد. در این زمان، پادشاه آشوری، آشور - اوبالتی اول، بخشی از قلمرو میثانی را در اختیار گرفت و بابلیان را زیرسلطه خود گرفت. در سده‌های ۱۴ و ۱۳ پ. م، آشوریان تمامی بین‌النهرین شمالی را متصرف شدند. از میانه قرن ۸ پ. م تا اواخر قرن ۷ پ. م آشور با پادشاهان نیرومندی چون تیگلت پیلسر سوم، سارگن دوم، سناخریب و اسرحدول قلمرو آشور را از مصر تا خلیج فارس گسترانیدند. آخرین شاه قدرتمند آشور، آشوربانیپال (حدود ۶۲۷-۶۶۸ پ. م) بود. وی دولت عیلام، در جنوب ایران را شکست داد. سرانجام در اتحاد ضدآشوری بابل به رهبری نبوپلصر، و مادها، به رهبری هوخشتره دولت ضعیف شده آشور شکست خورد.

کتاب حاضر، دوره حکومتی این امپراتوری را به زبان ساده اما دقیق و مستند بازمی‌گوید. کتاب ۶ بخش دارد، به همراه یادداشت و منابع مفید برای مطالعه بیشتر.

کتاب حاضر یک تکنوگاری از یکی از مهمترین امپراتوری‌ها و تمدن‌های آسیای غربی یا همان خاور نزدیک است. پیش از حفاری‌های معاصران در میان رودان و کشف عظیم این تمدن، از آشوریان در کتاب مقدس یاد شده بود. مرکز این تمدن، شمال میان‌رودان - شمال عراق امروزی - بوده است. در آغاز جزیی از بابل‌ها، اوییس میثانی‌ها، پایه‌گذار نخستین آشوریان، شمش‌ادی (۱۸۱۳-۱۷۸۱ پ. م) بوده است. تا مدت‌ها زیر نفوذ بابلیان - حمورابی - و سپس هیتی‌ها (حدود ۱۶۰۰ پ. م) و کاسی‌ها و میثانی‌ها (حدود ۱۳۶۵-۱۶۰۰ پ. م) بودند. عمده اشتغال آنها تا اوایل هزاره پنجم پ. م کشاورزی و زراعت بود. پایتخت اینان شهر آشور گرفته شده از نام خدای شان بود. کهن‌ترین لایه‌های باستان‌شناختی این تمدن به میانه هزاره سوم برمی‌گردد آشوریان سامی‌نژاد بودند و به زبان اکدی، همچون بابلیان، سخن می‌گفتند. در آغاز هزاره دوم پ. م دولت آشور، به سبب عبور راه تجاری از این منطقه، اقتصاد شکوفایی یافت.

آشور در زمان پادشاهی شمش‌ادی اول، در اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۱۸ پ. م، یک حکومت مقتدر شد. اما، دیری نپایید که زیر نفوذ بابلیان به رهبری حمورابی

حروف سومی بر روی یک لوح خشتی مربوط به ۲۵۰۰ پ. م. از ساختن یک معبد مقدس از سوی پادشاهان شهر کامروای اور خیر نمی‌دهد.